

Onbestemd

de dauw op distels —
het is, eenmaal gevallen,
gewoon weer water

Fukuda Chiyo-ni, 1703-1775

de kweldernevels —
dan opeens de open zee,
hoog dat hemelsblauw

Taigu Ryokan, 1758-1831

Renga 1

Nicole Van Overstraeten, Vlaanderen
Simon Buschman, Zuid-Spanje

de zomerregens
de stem van mijn nicht kwettert
aan de telefoon

*de korenhalmen buigen —
geen leeuwrik zingt zich omhoog*

de dag blijft duister
geen uitzinnig gefluister
in mijn keukentje

*de kalme gang — van ergens
paardenhoeven op keien*

Renga 2

Simon Buschman, Zuid-Spanje
Nicole Van Overstraeten, Vlaanderen

het wazige grijs
boven golven, twee meeuwen
zwenken en duiken

*in het schuim van de branding
loopt een strandjutter blootsvoets*

donker gebergte
schemer over de kwelders
de jank van een vos

*op het natte strand schelpen,
zeewier — en soms vindt hij wat*

Renga 3

Nicole Van Overstraeten, Vlaanderen
Simon Buschman, Zuid-Spanje

de gelderse roos,
aroma's van verlangen —
en witte snippers

*het wordt nu duidelijker
wát achter ons te laten*

want het is lente

de grasbloemen tintelen —
de madeliefjes

*we geven elkaar woorden
die een bestemming hebben*

Nicole Van Overstraeten: Een renga of een kettinggedicht schrijven is niet alleen een prettige dichtoefening, het is ook een proeve van verbinding, van samenspel, van empathie. We gooien egocentrische zorgen in de prullenmand en kijken met aandacht naar de ander. En wat is intiemer dan aandacht besteden aan de gedachten van anderen? Daar enige woorden aan toe te voegen om te zeggen: ik begrijp je, voel met je mee, bevind me daar waar jij je bevindt; en: ik ben bij je.

Een renga schrijven is een gesprek voeren met andere renga-dichters. Maar tegelijk (hoe wonderlijk!) herkennen wij als lezers hun 'dichtbije' woorden, het zouden onze woorden kunnen zijn. Wij beantwoorden en beamen hun verzuchtingen en voelen ons er ook in hoge mate één mee, want: *'we geven elkaar woorden/ die een bestemming hebben.'*